

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 78/2026
04.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прање новца из члана 245. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Зарића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.45/24 од 16.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 954/25 од 20.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Зарића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.45/24 од 16.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 954/25 од 20.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.45/24 од 16.07.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела прање новца из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.05.2024. године па до 11.12.2024. године, те је окривљени истовремено осуђен и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати суду у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то новца у износу од 220.900 евра. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 954/25 од 20.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у

Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Зарића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4 бр.45/24 од 16.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Зарић, због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП у вези члана 245. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА је као разлог подношења захтева за заштиту законитости навео повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП у вези члана 245. КЗ, не означавајући при томе о којој тачки члана 439. ЗКП се ради, али из навода браниоца да у радњама окривљеног не постоји биће кривичног дела праће новца из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим, произилази да бранилац нижестепене пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног у својим даљим наводима којима образлаже непостојање по њему бића предметног кривичног дела, по налажењу Врховног суда, суштински само оспорава правилност утврђеног чињеничног стања у побијаним правноснажним пресудама и правилност оцене доказа дате од стране нижестепених судова, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама, те полемишући са разлозима и чињеничним закључцима које су нижестепени судови дали у побијаним пресудама, уз истицање да током кривичног поступка није на несумњив начин утврђено да предметни новац потиче од криминалне делатности, нити је утврђено од које конкретно криминалне делатности, те да код окривљеног недостаје умишљај за

извршење предметног кривичног дела, обзиром да из изведених доказа произилази да окривљени није имао било каква сазнања да пронађени новац потиче од криминалне делатности, јер стан у коме је пронађен новац није изнајмио он, нити је пронађени новац његов, нити је окривљени знао да је у кеси која му је дата био новац, при чему на предметном новцу није пронађен његов ДНК-а, а није ни испитана особа која је донела наведени новац у кеси. Изнетим наводима захтева бранилац окривљеног, по налажењу Врховног суда, суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним пресудама, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да нижестепени судови у побијаним пресудама нису образложили на који начин се окривљени АА бави прањем новца и како је имао намеру да предметни новац стави у неке финансијски регуларне токове, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Зарића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић